

<http://physicsweb.org/article/news/10/3/11>

2006/03/15

بارُ جایزه ی دینی را برد

جان بارُ [1] (کیهان‌شناسی از دانشگاه - کیمبریج [2]) جایزه ی ام‌سال - تیمپلین [3] را (که به خاطر - پیش‌برد - دانش و دین است) برد. این جایزه (به ارزش - 795 000 پوند) را سرمایه‌دار - وال شتریت (سر جان تیمپلین) می‌دهد و برای پژوهش یا کشف در زمینه ی واقعیت‌ها ی معنوی است. بارُ 53 سال دارد و بنیاد از او به خاطر - ایجاد - افق‌ها ی جدید در زمینه ی پرسش‌ها یی بسیار مهم در باره ی دانش و دین (از طریق - نوشته‌ها ییش در زمینه ی ماهیت - ادراک در انسان و رابطه ی حیات با جهان) تقدیر کرده است.

بارُ اولین بار در 1986 مشهور شد، هنگامی که او و فرانک تیپلر [4] اصل - کیهان‌شناختی ی آدم‌هست [5] را نوشتند. این کتاب در باره ی اثر - اصل - آدم‌هست بر دانش، تاریخ، فلسفه، و دین است. اصل - آدم‌هست می‌گوید جهان - قابل مشاهده باید چنان باشد که هست، و گر نه ما نمی‌توانستیم آن را مشاهده کنیم. بنیاد می‌گوید این کتاب یک کار - اساسی برای کسانی شده که پرسش‌ها ی بنیادی در مرز - دانش و دین را بررسی می‌کنند.

بنیاد ضمناً از بارُ تقدیر کرده که او بینش‌ها یی از ریاضیات، فیزیک، و اخترفیزیک را برای ایجاد - چارچوب ی گسترده به کار برده که دانش‌پیشه‌ها و دین‌شناس‌ها را به چالش می‌طلبد که برای درک - کامل - آن چه ممکن است (یا ممکن نیست) در باره ی بعضی پرسش‌ها فهمید، از مرزها ی سنتی یشان بگذرند. این پرسش‌ها عبارت اند از آغاز - زمان، فضا، و ماده، رفتار - جهان (یا شاید جهان‌ها)، و این که جهان به کجا می‌رود (اگر مقصد ی دارد).

بارُ نویسنده ای بسیار پرکار است و بیش از 400 مقاله ی علمی نوشته. علاوه بر این 17

کتاب علم به زبان ساده دارد که به 27 زبان ترجمه شده اند. کتاب‌ها یش گستره ی وسیع ی را می پوشانند، از جمله در باره ی ماهیت ریاضیات (پی در آسمان [6]، 1992)، ارتباط ریاضیات جهان و زیبایی شناختی از نظر انسان (جهان ریاضیات [7]، 1995)، و این که چه گونه جهان با چیزی مشخص شده که آن را نمی شود شناخت (ناممکنیت [8]، 1998). بارزیک نمایش به اسم ریاضیات ها [9] هم نوشته که جایزه برده. این نمایش در 2002 در میلان اجرا شد.

بارزیک نکات ی که برای یک کنفرانس ریاضیات خبری در نیویورک (دیروز) تهیه کرده گفت: ”ریشه ی بسیاری از ژرف ترین و برانگیزنده ترین پرسش ها ی ما در باره ی ماهیت ریاضیات جهان جست و جوی صرفاً دینی ی ما برای معناست. مفهوم ریاضیات جهان قاعده مند منظم ی که قابل درک و اعتماد است، عمدتاً از باورها ی دینی ی ما در باره ی خدا آمده است.“

او اضافه کرد اخترشناسی روح جدیدی در پرسش ها ی دینی دمیده است: ”تصویر علمی ی ما از جهان بارها نشان داده چشم انداز مان چه قدر نادیده انگارانه و محافظه کارانه، و چه قدر خودخواهانه است، انتظارها یمان چه قدر خاکی است، و تلاش مان برای یافتن یا نفی ارتباط بین ریاضیات ها ی علمی و دینی به ماهیت ریاضیات جهان چه قدر کوتاه بینانه است.“

بارزیک در 1952 در لندن به دنیا آمد، در دانش گاه دارام [10] ریاضیات خواند و بعد در دانش گاه آکسفورد [11]، به راه نمایی دینس شیا ما [12] ی فقید دکتری ی کیهان شناسی گرفت. مدت ی در برکلی [13] و بعد دوباره در آکسفورد بود و در 1989 به دانش گاه ساسیکس [14] آمد. آن جا از 1995 مدیر مرکز اخترشناسی [15] شد. چهار سال بعد به گروه ریاضیات کاربسته و فیزیک نظری [16] در دانش گاه کمبریج آمد. آن جا مدیر پروژه های هزاره ی ریاضیات [17] بوده است، که هدف اش جذب جوان ها ی علاقه مند به ریاضیات است.

از فیزیک پیشه ها ی دیگری که جایزه ی تمپلتن را برده اند، چارلز تاؤنز [18] (2005)، جرج الیس [19] (2004)، جان پالکینگ هرن [20] (2002)، فری من دای سین [21] (2000)، ایان باربور [22] (1999)، و پاول دیویس [23] (1995) اند.

[1] John Barrow

[2] Cambridge University

[3] Sir John Templeton

- [4] Frank Tipler
- [5] The Anthropic Cosmological Principle
- [6] Pi in the Sky
- [7] The Artful Universe
- [8] Impossibility
- [9] Infinites
- [10] University of Durham
- [11] Oxford University
- [12] Denis Sciama
- [13] Berkeley
- [14] University of Sussex
- [15] Astronomy Centre
- [16] Department of Applied Mathematics and Theoretical Physics
- [17] Millennium Mathematics Projects
- [18] Charles Townes
- [19] George Ellis
- [20] John Polkinghorne
- [21] Freeman Dyson
- [22] Ian Barbour
- [23] Paul Davies